

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 4.

V Ljubljani 1. aprila 1881.

Leto XI.

Vzpomládi.

Spét se je blaga vrnila vzpomlád,
Mégla zbežála, izkôpnel je snég;
Kmetič pripravlja se, iti orát;
Kós nam prilétel prepévat je v brég.

Díha vijóla, napénja se brst,
Léska odevíta, a drén rumení;
Jágelce zláte rodila je prst;
Vrbova píščal užé se glási.

Léstvo je k déblu prislónil vrtár,
Véjice réže in trébi in žgè;
Snáži drevésa, odvráča jim kvár;
Cépi divjáke, zasaja pečkè.

Trúdi se zgódaj, o déte ljubó!
Jáblane sádi in druge cepé,
Da razgosté se v kosáto drevó,
Tebi na stárost ovôčja dadé.

Vidiš li zdólj pred sóboj poljá?
Žito vsejáli na to smo raván,
Pa mu po zimi odéja snegá
Bila v dobrótno in tóplo je brán.

Ozelenéva se tukaj in tám,
Solnce mu gréje perésca in kál;
Zláta pšenica obéta se nám,
Jéčmen vesélo pogánja od tál.

Tjákej ozri se na vrsto holmóv!
Jágod rudéčih podá ti njih vrt;
A na podkrljli se vinskih grozdóv
Polno obési jeséni od trt.

Zábiti Bóga nikóli ne smés!
Klanjaj se zjutraj, zvečer mu lepó;
Sréca te čaka v molitvi, saj vés;
Sam ti ponuja presvéto nebó.

J. K.